

**Firearms United Networki, Tomasz Walter Stępnia, Michał Budzyński, Andrzej Marcjaniki
21. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 21. detsembri 2022. aasta otsuse peale
kohtuasjas T-187/21: Firearms United Network jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-105/23 P)

(2023/C 134/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellandid: Firearms United Network, Tomasz Walter Stępień, Michał Budzyński ja Andrzej Marcjanik (esindaja: advokaat E. Woźniak)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik, Euroopa Kemikaaliamet

Apellantide nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ja rahuldada hagejate poolt Üldkohtule esitatud hagi sõnastatud nõuded;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ja saata asi tagasi Üldkohtule;
- mõista apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

- Üldkohtu kodukorra artikli 88 lõigete 1 ja 2 rikkumine koostoimes artikli 91 punktiga e ning ELL artikli 19 lõike 1 ja lõike 3 punkti a, samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 rikkumine, kuna Üldkohus jättis arvestamata hagejate taotluse, mis puudutab ekspertiisi vormis esineva tõendi vastuvõetavust ja kogumist, ning rikkus mitmeid menetlusnorme seoses tõendite hindamisega, lisaks olid vaidlustatud kohtuotsuse järeldused ekslikud;
- hagi menetluse käigus esitatud tõendite väär hindamine, mille tulemusel leidis Üldkohus väärtalt, et hagejad ei suutnud vaidlustada analüüsi ja väiteid, mille põhjal võeti õiguskorda komisjoni 25. jaanuari 2021. aasta määrus (EL) 2021/57, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) VII lisa seoses pliidi sisaldava laskemoonaga märgaladel või nende ümbruses (!);
- vaidlustatud kohtuotsuse väärad põhjendused, mille kohaselt määruses (EL) 2021/57 kehtestatud eeldus on ümberlükatav eeldus. Apellandid väidavad, et mis tahes õigussüsteemis, mis põhineb õigusriigi põhimõttel, peab eeldus, mis võib kodaniku jaoks kaasa tuua negatiivseid tagajärgi, olema ümber lükatav. Järelikult ainuüksi asjaolu, et eeldus on ümberlükatav, ei ole piisav, et kõrvaldada sellise eeldus õigusvastasus. Lisaks peab eelduse kohaldamine olema alati arusaadavalt põhjendatud. Ent vaidlustatud kohtuotsuses jäeti tähelepanuta asjaolu, et määrus (EL) 2021/57 ei järgi seda põhimõtet ega too välja ühtki argumenti, mis võiks endast kujutada õiguslikku alust eeldusele, mis näeb kodanikule ette täiendavaid menetluslikke kohustusi. Eelduste kohaldamine viisil, mis ei taga kodaniku menetluslike õiguste järgimist, võib omakorda tuua kaasa süütuse presumptsiooni ja kaitseõiguste põhimõtte rikkumise;

Üldkohtu poolt Euroopa Liidu põhiõiguste harta, eelkõige selle artikli 16, artikli 17 lõike 1, artikli 21 lõike 1, artikli 45 lõike 1, artikli 48 lõike 1, artikli 52 lõike 1 ning ELi lepingu sätete nagu artikli 2, artikli 3 lõigete 2 ja 3 ning artikli 5 lõigete 2, 3 ja 4 rikkumine – võttes arvesse asjaolu, et Üldkohus jättis määruse (EL) 2021/57 peale esitatud hagi rahuldamata – mille tulemusel jäi see määrus Euroopa Liidu õiguskorras kehtivaks;

- võimu kuritarvitamine, mis seisnes hagi rahuldamata jätmises, ja seeläbi määruse sätete õiguskorda kehtima jätmise, mis praktikas toob kaasa hobikorras jahipidamise märkimisväärse piiramise Euroopa Liidu territooriumil, lähtudes komisjoni ebaõnnestunud katsest keelata eraisikutel tulirelvade omamine. Apellantide sõnul ei aita määrus (EL) 2021/57 pliid sisaldava laskemoona kasutamist laiemalt piirata, ning seetõttu ei saavuta eesmärke, milleks see vastu võeti, vaid kujutab endast üksnes hobikorras jahipidamisega seotud tegevuse piirangut, mis on selle tegeliku kasuga võrreldes ebaproportsionaalne.

(¹) ELT 2021, L 24, lk 19.